

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΖΗΤΑ ΝΑ ΜΠΕΙ ΦΡΑΓΜΟΣ ΣΤΙΣ ΑΙΤΗΣΕΙΣ

Αλλάζει το Άρθρο 99

Του Φάνη Καραμπατσάκη

Σαρωτικές αλλαγές στον Πτωχευτικό Κώδικα και ειδικά στο γνωστό Άρθρο 99 έχει έτοιμες το υπουργείο Δικαιοσύνης, ώστε να εφαρμοστούν σε συνεργασία με τα συναρμόδια υπουργεία Ανάπτυξης και Οικονομικών.

Σύμφωνα με τον υπουργό, Μιλτιάδη Παπαϊωάννου, παρατηρείται κατάχρηση υπαγωγής στις ευεργετικές διατάξεις για προστασία από τους πιστωτές, καθώς πολλοί επιχειρηματίες χρησιμοποιούν αυτή τη διαδικασία, αφενός για να ξεφεύγουν από τις οικονομικές υποχρεώσεις τους, αφετέρου για να γλιτώνουν από τις ποινικές κυρώ-

Συστήνεται ειδική επιτροπή που θα αυστηροποιήσει τα περιθώρια υπαγωγής εταιριών στις ευεργετικές διατάξεις για προστασία από τους πιστωτές

σεις. Μεταξύ των άλλων, μάλιστα, προκαλείται και αθέμιτος ανταγωνισμός σε σχέση με όσες επιχειρήσεις ανταποκρίνονται κανονικά στις υποχρεώσεις τους.

«Όλοι μας ξέρουμε τι συμβαίνει και τι πρέπει να γίνει» είπε ο υπουργός, που απευθύνθηκε στους κυρίους Χρυσοχοϊδης και Βενιζέλο ζητώντας την άμεση σύσταση ολιγομελούς επιτροπής εξειδικευμένων με το θέμα προσώπων, για να καταγράψει σε σχέδιο νόμου τις κατάλληλες παρεμβάσεις.

Σύμφωνα με πληροφορίες, εξετάζεται να μειωθεί ο χρόνος (φτάνει και τα τέσσερα χρόνια), που δι-

νεται ως περιθώριο στην εταιρία για την εξόφληση των πιστωτών, καθώς θεωρείται ο μεγαλύτερος στην Ευρώπη. Θα τεθούν αυστηροί όροι για το ακαταδίωκτο των μεγαλοφειλετών, αυστηρότερες θα γίνουν οι προϋποθέσεις ένταξης, ενώ θα ενταχθούν πρόσθετες εγγυήσεις (εμπράγματα κ.λπ.).

Είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ το 2007, οπότε εφαρμόστηκε η ευεργετική διάταξη, οι αιτήσεις δεν ξεπερνούσαν τις δέκα, σήμερα εκκρεμούν περισσότερες από 2.000.

Όσοι επιχειρηματίες προσφεύγουν στα πρωτοδικεία επικαλούνται την πρόσκαιρη έλλειψη ταμειακής ρευστότητας για την κάλυψη των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών τους, κάτι το οποίο θέτει σε κίνδυνο τη λειτουργία τους και επιφέρει ως ενδεχόμενο να βρεθούν σε κατάσταση παύσης πληρωμών και αφανισμό. Εφόσον, λοιπόν, η αίτηση εγκριθεί από το δικαστήριο, τότε περιορίζονται οι οικονομικές απαιτήσεις των πιστωτών (συνήθως έως 20%) και καθορίζεται ο τρόπος αποπληρωμής σε βάθος χρόνου.

Όπως έχει φανεί, «παράθυρο» στο νόμο βρίσκουν μεγαλο-οφει-

λέτες του Δημοσίου για ποσά άνω των 150.000 ευρώ, οι οποίοι ενώ συλλαμβάνονται και διώκονται για κακουργήματα, αφήνονται ελεύθεροι χωρίς να καταβάλουν ούτε ένα ευρώ στο ελληνικό Δημόσιο. Και αυτό, διότι με την υπαγωγή τους στο Άρθρο 99 αναστέλλεται κάθε δικωτικό μέτρο εναντίον τους, ακόμη και εάν η δίωξη αφορά καθυστερήσεις απόδοσης φόρων στο Δημόσιο ή ασφαλιστικές εισφορές.

Η προστασία από τους πιστωτές εισήχθη στο ελληνικό Δίκαιο το 2007 (νόμος 3588), με την τροποποίηση του Πτωχευτικού Κώδικα, και συγκεκριμένα με τα άρθρα του 99-106. Αλλαγές έγιναν το περασμένο καλοκαίρι, ώστε οι διατάξεις να γίνουν ακόμη πιο ευνοϊκές. Ως πρότυπο τέθηκε το γαλλικό Δίκαιο, με το βασικό σκοπό να παραμένει η διάσωση της επιχείρησης από την πτώχευση και απαξίωση, διότι τότε και οι πιστωτές δεν πρόκειται να πάρουν τα λεφτά τους και η ανεργία θα αυξηθεί περαιτέρω. Έτσι, καθιερώθηκε προπτωχευτική διαδικασία εξυγίανσης, ενώ εφόσον το δικαστήριο κρίνει ότι οι πιστωτές φέρνουν καταχρη-

στικά προσχώματα, μπορεί να προχωρήσει και χωρίς αυτούς.

«Ο γενικά αποδεκτός σκοπός της συγκεκριμένης διαδικασίας του Άρθρου 99 του Πτωχευτικού Κώδικα είναι η ικανοποίηση των πιστωτών μέσω της διάσωσης της επιχείρησης, της διατήρησης των θέσεων εργασίας, την προαγωγή του τοπικού, κοινωνικού και οικονομικού χώρου, όπου δραστηριοποιείται η επιχείρηση, και ευρύτερα της εθνικής οικονομίας» επισημαίνει ο υπουργός Δικαιοσύνης στην επιστολή του προς τους υπουργούς Οικονομικών και Ανάπτυξης, προσθέτοντας ότι, «στην πράξη παρατηρείται κατάχρηση άσκησης του σχετικού δικαιώματος από πολλές επιχειρήσεις που βρίσκουν ασφαλή διέξοδο αποφυγής άμεσων υποχρεώσεών τους προς τους εργαζομένους και το Δημόσιο, αλλά και ποινικής ατιμωρησίας τους».

Ένα άλλο ζήτημα που άνοιξε ο κ. Παπαϊωάννου είναι η ικανοποίηση της κατάταξης των απαιτήσεων πριν από τη διαίρεση του πλειστηριάσματος, με την τροποποίηση του άρθρου 975 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.